

կ'արշաւէին երկրի խորքերը, շատ անգամ հասնելով մինչեւ Գայնաւար¹ քաղաքը: Կաւատ², որդի Պերող արքայի, ուղարկեց նոցա դէմ իւր անւանի զօրապետներից մէկին 12.000 զօրքով, որ ասպատակեց Աղուանք եւ նւաճեց Արաքս³ կոչւած գետից մինչեւ Շարւան⁴: Կաւատ, միանալով նորահետ, շինեց Աղուանից երկրում Փայտակարան⁵ եւ Պարտաւ քաղաքները, վերջինս ամբողջ սահմանագլխի համար, իսկ Կաբալայ⁶ խաղարների դէմ: Շարւան երկրի եւ Ալանաց Գրան⁷ մէջ շինեց

1 Ատրպատականում:

2 Անուշիրւանի հայրը, 488—531 թ.:

3 Արաբական *الس* (Արրաս) ձեւը մեր փողովրդական Արաւ-ին կը մօտենայ: Բառիս առաջին վանկը արաբացիք *ال* որովիչ մասնիկի տեղ են ընդունած, ինչպէս այլ դէպքերում եւս: Յուն. *Ἀραξης*.

4 Տես յԱւտի. Շարւան անւամբ ազգ կը յեշէ խորենացին (Աշխարհագր.) ի Սարմատիա: Յելէ եւ *Istaxri* ի թիւս Կովկասի լեռնաբնակ ցեղերի:

5 *البلقان* (Բայլքան) անփոփոխ արաբացի մատենագրերի մօտ. մեր Փայտակարանն է:

6 *قابلة* = *Χαβάλα* (Ptolom. Geogr.) Cabalaca (Plin. 6, 29). Է Կապաղակ քաղաք Աղուանից, այժմ Բաղէլ գիւղ (տես Հ. Ալեւանի «Տեղագիր Հայոց Մեծացոյց», 91):

7 *باب الان* = Գուռն Ալանաց, Կովկասից դէպի Փոքր Ասիա տանող երկու յայտնի լեռնային անցքերից մէկն է, որոնք յաճախ չփոթած են գիտնականներն, ի թիւս նոցա Kiepert (Lehrbuch der alten Geographie) եւ Մ. Էմին (Մ. խոր. ուսւս. թրգմ.). այժմ Գաբէլ կոչւած կիրճն է. միւս անցքը մեր հնոց Պահակ ճորայ կամ Գեբէրն է: Ալանք առաջին անգամ հանդէս են գալիս պատմութեան մէջ Ա. դ. Վեսպասիանոս կայսեր (70—79) ժամանակ, ինչպէս կ'աւանդէ Joseph Flav. (B. VII, 7, 4): «Այս ժամանակ Ալանք (*οἱ Ἀλανοί*), որոնք սկիւթացի ազգ են եւ Տանախ (Գոն) գետի եւ Մէոս (Աղով) ծովակի մօտերքը կը բնակին, գիտաւորելով արշաւել